

OSNOVNA ŠKOLA BRAĆE RADIĆA, PAKRAC

DANI ISPUNJENI IGROM I DRUŽENJEM BEZ MOBITELA

////// NAPISAO Marijan Šimeg

VESELI ME OPUŠTENI I VESELO OZRAČJE U ŠKOLI, MEĐU UČENICIMA, DJELATNICIMA, A TO PREPOZNAJE SVATKO TKO KAO GOST DOĐE U NAŠU ŠKOLU. I TO JE ONO NAJVAŽNIJE, DA SVATKO SA ZADOVOLJSTVOM DOLAZI U ŠKOLU, ALI TAKO I ODLAZI IZ NJE

RAVNATELJICA SANJA DELAČ

Osnovna škola braće Radića iz Pakraca jedina je osnovna škola na tome gradskom području te uz matičnu školu u Pakracu obuhvaća tri područne škole – Prekopakra, Badljevinu i Donja Obrijež. Ove je godine u školu upisan 591 učenik. Iako i ovdje bilježe smanjenje broja učenika, kao i u brojnim drugim hrvatskim školama. Međutim, nadaju se boljoj situaciji, a razloga za optimizam daje im velik broj djece u pakračkim dječjim vrtićima.

Posljednje tri godine bile su godine izazova i promjena, govore nam svi djelatnici pakračke osnovke s kojima smo razgovarali. Završene su dvije velike energetske obnove, matične škole i Područne škole Badljevinu te su škole, osim energetske učinkovitosti i ušteda, dobile na svome ljepšem vanjskom i unutarnjem izgledu.

– Sve to pozitivno utječe na ozračje u školi te s još više volje i entuzijazma ostvarujemo naše obrazovne i odgojne ciljeve. Nakon energetskih obnova, izazov nam je bila nastava u uvjetima pandemije. Online nastava pokazala nam je svima da tehnologija ne može zamijeniti učitelja, njegovu riječ, pogled i osmijeh upućen učenicima. Jer, škola nije samo mjesto učenja, već i

druženja, zabave, a sve to nedostajalo je našim učenicima. U drugoj godini pandemije nastojali smo se pridržavati preporučenih mjera, ali bilo je veoma teško, osobito uz nedostatak tehničkog osoblja – objašnjava ravnateljica Sanja Delač.

ZNANSTVENI PARK

Pakračka je OŠ braće Radića velika škola, s dovoljno prostora da mogu raditi u jednoj smjeni. Tako je bilo i tijekom pandemije, ali uz manje projekata, integriranih dana, obilježavanja pojedinih događaja, nastave u prirodi i svih aktivnosti koji i djecu i nastavnike podjednako vesele.

Delač je ravnateljica šestu godinu, a u školi radi tri desetljeća, od čega je 24 godine bila učiteljica razredne nastave. Priznaje da se škola za sve ove godine znatno promijenila, mnogo je ljepša, uređenija, opremljena potrebnom tehnologijom koja neprestano napreduje pa uvijek nešto novo žele, ali su ipak zadovoljni.

– Veseli me opušteno i veselo ozračje u školi, među učenicima, djelatnicima, a to prepoznaje svatko tko kao gost dođe u našu školu. I to je ono najvažnije,

OSOBNNA KARTA ŠKOLE

Broj učenika: **591**
 Broj zaposlenih: **84**
 Broj mentora: **8**
 Broj savjetnika: **7**
 Sportska dvorana: **Ne, koristimo**
Gradsku sportsku dvoranu
 Broj smjena: **jedna**

Ponos škole: **uspjesi učenika i učitelja, raznolika ponuda aktivnosti kako bi se učenici u školi osjećali ugodno**
 Moto, ideja vodilja škole: **Uvijek korak naprijed!**

Pedagoginja Željka Maic, psihologinja Nataša Major, knjižničarka Anita Pavlečić i logopetkinja Ivana Bukvić Belac

STRUČNA SLUŽBA: PEDAGOGINJA ŽELJKA MAIC, PSIHOLGINJA NATAŠA MAJOR, KNJIŽNIČARKA ANITA PAVLEČIĆ I LOGOPETKINJA IVANA BUKVIĆ BELAC

BRIGA O MENTALNOM ZDRAVLJU NIKAD NE STAJE

U našoj školi sustavno se radi na izgradnji pozitivnih vršnjačkih odnosa u razredu kroz predavanja i pedagoške radionice na satu razrednika te individualne ili skupne razgovore s učenicima. U suradnji s razrednikom i roditeljima te, po potrebi, s vanjskim suradnicima poput policije i Centra za socijalnu skrb rješavamo eventualne teškoće u odgojnom djelovanju i neželjenom ponašanju učenika. Učenici imaju pravo izraziti svoje mišljenje samovrjednovanjem škole koje provodimo svake godine i sudjelovanjem u radu Vijeća učenika.

U uvjetima nastave na daljinu, dakako, nije prestala briga o mentalnom zdravlju učenika, nastavili smo raditi na prevenciji u skladu s epidemiološkim preporukama. Radilo se više individualno, radionice na SRO-u organizirale su se uz minimum grupiranja i kretanja, grupni se rad odvijao u manjim grupama djece iz istog razreda. Odradili smo sve planirane aktivnosti, ali za svaki razred posebno, što je zahtjevnije.

Naglasak u radu bio je na podizanju samopouzdanja i jačanju osobnih snaga učenika te prilagodbi na promjene kojima su izloženi.

U postupku utvrđivanja psihofizičkih sposobnosti prije upisa u prvi razred primjećuje se povećan broj djece s govorno-jezičnim poteškoćama kao i sa smanjenjem koncentracije i pažnje. Danas smo okruženi multimedijским sadržajima i mnoštvom instant rješenja za sve probleme. Stoga, roditelji zaboravljaju na temeljne aktivnosti svakodnevnoga govorenja, pričanja, čitanja i zanemaruju igru kao temelj razvoja djeteta. Polaskom u školu očekuje se da će sve poteškoće nestati, no nažalost većina roditelja tek onda osvještava problem – nedovoljno razvijene govorne, predčitačke i predmatematičke vještine (koje su se trebale razvijati u predškolskoj dobi).

U školi već godinama provodimo ČiPi – program poticanja čitanja i pisanja za učenike kojima je potreban takav oblik rada. Provode ga knjižničarka Anita Pavlečić i logopetkinja Ivana Bukvić Belac.

Ove školske godine prijavili smo se na natječaj Unice – Radost života – za podršku svima koji žele, znaju i mogu učiniti svijet boljim. Unica je prepoznala važnost programa i odabrala „ČiPko u vrtnoj avanturi“, između 200-tinjak prijavljenih, donirala sredstva za nabavu didaktičke opreme i rekvizita, logopedskih testova, edukaciju i penjalicu za djecu.

Aktivnosti s učenicima prvih razreda provodit ćemo kroz igru, pokret, istraživanje i učenje u vrtu, školskom dvorištu i učionici.

da svatko sa zadovoljstvom dolazi u školu, ali tako i odlazi iz nje. Problema, tj. izazova uvijek ima, ali oni su tu da ih riješimo, da iz njih nešto i naučimo, da uz njih rastemo. Ne volim paničariti, uvijek smatram da se sve može riješiti, najvažnija je sigurnost i zdravlje učenika i svih djelatnika. Mi smo i bez pandemije bili škola bez zvona, a ove smo godine i škola bez mobitela na nastavi i za vrijeme odmora – otkriva Delač.

Odlučili su se za to nakon provedene rasprave na Vijeću učenika, Učiteljskom

Doček učenika prvih razreda u školskom dvorištu

vijeću i Vijeću roditelja. I već sad zapažaju pozitivne pomake. Jako ih veseli kad vide da se učenici za vrijeme odmora igraju, dok čekaju autobus igraju društvene igre ili su na travnjaku te nisu svatko sa svojim mobitelom, kako je bilo dosad.

Nakon energetske obnove škole, svi su mnogo radili na uređenju okoliša škole, i učenici, učitelji, domari i spremačice. Tako uz školu imaju deset tematski uređenih vrtova, šumski vrt, odnedavno i vodeni vrt. Izgradili su gredice, cvjetnjake i koševе za smeće od stare opeke, uredili prostor za provođenje školskih odmora i održavanje priredbi na otvorenome.

– U planu nam je napraviti vlastiti mali znanstveni park, a začetak je sunčani sat koji smo počeli raditi. Nastojimo neprestano stvarati ravnotežu između tehnologije i učenja u prirodi, radom rukama, pokusima, istraživanjima te naši učenici zaista imaju brojne mogućnosti takvog učenja – otkriva ravnateljica.

Unatoč *online* nastavi i isto takvim natjecanjima, učenici su postizali dobre rezultate. Sedmero učenika u trima kategorijama sudjelovalo je na državnoj (polufinalnoj) razini međunarodnog natjecanja iz engleskog jezika „Hippo International English Language Olympiad“ uz mentorstvo učiteljica engleskog jezika Lejle Skalnik, Ivane Roksandić, Maje Zorić i Maje Ružička. Na Županijskoj smotri učeničkih zdruuga, UZ Banovac s mentoricom Martinom Matić osvojila je prvo mjesto i plasirala se na državnu smotru. Foto-filmska skupina pozvana je na sudjelovanje na 59. Reviju filmskog stvaralaštva i Dubrovnik film festival s mentoricom učiteljicom likovne kulture Nikolinom Zanetti.

SMIJEH KAO LIJEK

Intenzivno, kako i spada, surađuju s lokalnom zajednicom te zaista nema događaja u gradu u kojem ne sudjeluje i ova škola. Upravo to je i tema Erasmusova projekta „Otvorite učionicu, osnažite mreže, čitajte da biste poletjeli!“ tijekom kojeg će u školi ugostiti kolege učitelje iz Španjolske. Uz ovaj projekt, već drugu godinu provode i Erasmusova KA2 projekt „Postani

matematički šampion“ u suradnji s pet europskih zemalja.

Koordinatorica je projekta učiteljica matematike i fizike Manuela Paragi. Govor nam da su tijekom 22 godine njezina rada učenici postizali razne rezultate. Sudjelovali su na državnom natjecanju iz matematike, međunarodnom „Klokanu bez granica“, festivalu matematike u Požeji, grupnom natjecanju „Mahe-ma“ u Koprivnici... Sudjeluju i u obilježavanju dana važnih za matematiku – Dan tablice množenja, Dan broja π , Večer matematike...

– Navedene aktivnosti meni su donijele potvrdu za moj rad napredovanjem u zvanje mentora, a osim toga nezaboravna društva i komunikaciju s učenicima. Tajna mog uspjeha jest ljubav za posao koji radim, izvrsna suradnja s učenicima, roditeljima i kolektivom u kojem radim te kontinuirano usavršavanje. Motivacija mi je svaki pa i najmanji osmijeh i uspjeh učenika, kako iz matematike tako i u životu – ističe Paragi.

Dodaje da s učenicima ima dobar odnos. Nastoje se držati jasnih pravila i postavljenih kriterija, ali i dogovarati se s njima u situacijama kao što je *online* nastava. Možda je katkad stroga, kaže, no želi da usvoje ono najbitnije kako bi povezali matematiku i svakodnevni život. Motivirati učenike nastoje zanimljivom nastavom, različitim metodama rada, različitim elementima i načinima ocjenjivanja.

– U takozvanom novom normalnom odnosno *online* nastavi nije bilo velikih problema, snalazili smo se kako smo znali i mogli. Komunikacija je bila otežana i smatram da koliko god mijenjala metode, prilagođavala sadržaje, učenicima je bilo teško pratiti nastavu. Nedostaje im grupni rad, pomoć nastavnika kod sitnih pogrešaka, ozračje u razredu, druženje. Zato se veselimo povratku normalnog načina rada, nastavku normalnog planiranja, a samim tim i sudjelovanja učenika u raznim aktivnostima koji će pridonijeti popularizaciji matematike.

Miroslav Badrov predaje glazbenu kulturu, voli svoj posao jer je, kaže, rad s djecom izazovan i nepredvidiv, stoga nikad nije dosadno. Na gotovo svakome satu glazbene kulture na-

Virtualne radionice u projektu Erasmus

Fotogrupa

Europski školski sportski dan

Dubravka Namjesnik vodi izvannastavnu aktivnost Abacus

stava započinje stvaranjem pozitivnog ozračja pričanjem vica, šale ili izvođenjem tjelovježbe koja posebno dobro djeluje ujutro, dok su učenici još umorni i pospani.

– Smijeh je lijek i zato ga uvijek nosim sa sobom. Često se u razredu svi nasmejemo do suza. Uvijek se sjetim jednog učenika četvrtoga razreda koji bi skoro svaki put dok bismo pjevali neku novu i njima dragu pjesmu lupio glavom o stol jer je toliko bio sretan. To je nešto što će mi zauvijek ostati urezano u sjećanju. Svaki idući put morao sam ga kroz osmijeh upozoriti da danas ne smije razbiti školsku klupu. I naravno, opet, smijeh do suza.

BUDI U TRENDU, SVIRAJ U ŠKOLSKOM BENDU

Zbog brojnih obveza drugih predmeta, učenike je katkad teško motivirati za pjevanje i određene nastavne sadržaje glazbene kulture, ali Badrov i to smatra dijelom izazova posla. Tako pojašnjava da mnogi učenici misle kako na predmetu glazbena kultura mogu izvoditi gluposti, ništa ne raditi i imati samo petice. Ipak, u ovoj školi to nije slučaj.

– Uvijek se možemo našaliti, ali kad se radi onda su rad i disciplina na prvome mje-

stu. Svi učenici mogu imati petice, pa i oni kojima pjevanje nije bolja strana, ali iza toga onda mora biti dodatnog truda i zalaganja. Učenici često imaju priliku napraviti prezentaciju, istražiti zanimljivosti, donijeti isječke iz novina ili napisati priču o određenoj temi. Za uloženi trud uvijek dobiju odličnu ocjenu ili plus u bilješke. Imam odličan odnos s učenicima i iznimno mi je drago kad mi priđu i pozdrave me, u školi ili izvan nje. Često učenicima znam reći kako je čovjek najsretniji kad radi posao koji voli. Ja sam oduvijek volio rad s djecom i to je ono što me ispunjava – zaključuje Badrov.

Unazad nekoliko godina nailazi, kaže, na problem formiranja i provođenja proba školskoga zbora. U razgovoru s drugim kolegicama i kolegama čini se da je taj problem sve češći i u drugim školama. Učenici imaju gust raspored, teško ih je sve okupiti, tu su i izborni predmeti, mnogi su učenici putnici, a i interes za pjevanjem u zboru sve je manji. Srećom, od prošle školske godine u školi imaju školski bend, na što je jako ponosan. Naziv je školskoga projekta „Budi u trendu, sviraj u školskom bendu“.

Kolektiv škole u svakome je pogledu sjajan i ravnateljica Delač ne krije zadovoljstvo. Velika

ŠTO KAŽU UČITELJI?

OSOBI NA DOBROG UČITELJA – ŽELJA ZA UČENJEM

Lejla Skalnik, engleski jezik

Posao učitelja u današnje je vrijeme sve zahtjevniji i katkad imamo dojam da nam radni dan traje doslovno 24 sata.

Ono što je neizostavno u ovom poslu jest entuzijazam i motivacija za rad s učenicima. Samo ako smo mi motivirani, možemo to prenijeti na učenike. Pokušavam doprijeti do njih različitim metodama rada, igrama, uporabom digitalnih alata, temama koje su njima bliske, suradnjom s nekim drugim školama i sl.

Mislim da je važno naći ravnotežu kad je riječ o odnosu prema učenicima, posebno u predmetnoj nastavi. Oni, kao i svi mi, vole dosljednost i jasna pravila. Mislim da je to ključ dobrog odnosa općenito, ne samo u školi. Isti je slučaj i s ocjenjivanjem, potrebni su jasni kriteriji vrjednovanja s kojima su oni upoznati ili ih eventualno izrađujemo zajedno. Za svoj rad zavrjedila sam i priznanja Ministarstva jer sam dvije godine bila u skupini 500 najboljih prosvjetnih djelatnika u Hrvatskoj, a to me iznimno veseli.

Dubravka Namjesnik, razredna nastava

Učiteljica sam razredne nastave koja za sebe često zna reći kako je učenica u školi života. U današnje vrijeme nije lako biti učitelj jer to zahtijeva stalan rad na sebi. Kako biti učitelj ako nisi spreman raditi na sebi i učiti? Svojim primjerom pokazujem učenicima koliko je važno cjeloživotno obrazovanje i svladavanje novih vještina. Bez obzira na to što sam davno izišla iz školskih klupa u kojima sam sjedila kao učenica, ljubav prema poučavanju opet me vratila u njih. Danas se nalazim s druge strane katedre i svakodnevno sa svojim učenicima učim.

Čvrsto vjerujem kako je to osobina dobrog učitelja – želja za učenjem.

Prije desetak godina ljubav prema učenju odvela me u sasvim drugi – virtualni svijet. Internet nije samo mjesto pregledavanja vijesti, čitanje članaka i društvenih mreža. Potvrda i priznanje za dugogodišnji rad stigla je u obliku priznanja Ministarstva jer sam se našla u skupini 500 najboljih prosvjetnih djelatnika. Osim što je to potvrda kvalitetnog rada, istodobno me obvezuje za budućnost. Jednom učiteljica – uvijek učiteljica.

Maria Nemeč, razredna nastava

Radim 24 godine s učenicima. Po zvanju sam učiteljica mentorica, upravo predložena za učiteljicu savjetnicu. Napredovanje u struci smatram poticajnim za učitelje jer je to priznanje za cjeloživotno učenje i kontinuirano stjecanje novih znanja i kompetencija.

Da bi netko bio uspješan u svom poslu treba ga voljeti raditi i uživati u njemu. Upravo takav stav i pristup radu utječe na to da djeca reagiraju pozitivno na aktivnosti u školi. Važnije je od učenja kod učenika poticati da bude najbolji u onome što voli i u čemu je dobar. Tako učenik stječe samopouzdanje i izražava svoje zadovoljstvo time što se trudi.

Svakog učenika vrjednujem kao individu, pratim njegov napredak u procesu učenja, usmjeravam ga i potičem da bude marljiv i da se trudi još više i naglašavam njegove jake strane.

Tijekom *online* nastave ostvarila sam jako dobru suradnju s roditeljima koji su bili važna karika da bi nastava bila uspješna.

Nikolina Zanetti, likovna kultura

Kod mene je problem upravo motivacija, imam je i previše. Često me potreba za različitim i novim tjerama zajedno s učenicima pokušam odgovoriti na izazove iz raznih područja. Kao osobu, zanimaju me brojna područja i volim izazove te novu problematiku. Smatram da čemo jako teško motivirati učenike, ako nam i samima nedostaje motivacije... Naravno, ne ovisi uvijek sve o nama. Katkad, koliko god bismo htjeli motivirati i potaknuti učenike, ne uspijevamo. Ali to je u redu, nismo svi isti.

Likovna kultura, iz osobnog doživljaja, pokazala se problematičnom stavkom u *online* nastavi. Kao predmet, u normalnom školskom danu, on se doživljavao kao odmor od ostatka rasporeda, ali u *online* nastavi stvarao je teret.

Likovni, koji je već bio smatran „zadnjom rupom na sviral“, u *online* nastavi potpuno je izgubio na važnosti kao odgojno-obrazovni predmet u svakom smislu (u očima roditelja i učenika).

Positivna je strana da su učenici imali više vremena za ostvarivanje i češću komunikaciju (više izvora), a negativna da mi, nastavnici, nismo imali mogućnost kontrole samostalnosti provedbe tih zadataka kao i povećan pad ostvarenja zadataka u Likovnoj kulturi.

su škola, pa im uvijek nešto nedostaje, ali su svi vođeni misijom, geslom škole: Svaki put kad dostignemo svoje granice, pomičemo ih još dalje. Ponosi se Delač svim vrijednim i kreativnim učiteljima i djelatnicima škole koji svojim angažmanom i radom grade školu kojom će svi biti zadovoljni.

– Najsretnija sam kad mi kolege učitelji dođu i predlože da bi nešto u školi htjeli napraviti, jer sama se ne mogu sjetiti svega. Po osobnosti sam takva da rado prihvaćam prijedloge i nastojim ih što prije realizirati. A još je ljepše što mnogo toga napravimo sami – zaključuje ravnateljica pakračke osnovke.